

Zimbabwe

dinsdag, 1 juli 2008

In de jaren '50 richtte Nkomo de Nationaal Democratische Partij (NDP) op, waar in 1960 Robert Mugabe zich bij aansloot. De NDP werd spoedig daarna door het Britse bestuur in Zuid-Rhodesië verboden. Nkomo en Mugabe richtten daarna de Zimbabwe African Peoples Union (ZAPU) op. Robert Mugabe en Josua Nkomo hebben voor hun idealen nog samen in de gevangenis gezeten. Etnische verschillen dreven hen echter uiteen. Na jaren strijd werd de laatste blanke president Ian Smith van Rhodesia aan de dijk gezet en uit het land van Cecil Rhodes ontstond de Afrikaanse republiek Zimbabwe. Aanvankelijk leek alles goed te gaan, tot de staatsmoord op leden van de Ndebele stam (van Nkomo). En tot de inname van de boerderijen die voor de welvaart van het land zorgden, omdat de meeste landbouwers de Zanupartij (waar Mugabe zich had bij aangesloten) de rug hadden gekeerd. Dertig jaar is Robert Mugabe nu al aan de macht, hij wil er nog een legislatuur aanbreien. 84 jaar is hij lange na nog niet oud genoeg om zijn ambities in een dik betaald pensioen te verzilveren. Tsvangirai is de enige in dertig jaar die durfde tegen te spreken. In een eerste stemronde haalde hij zelfs de bovenhand. Maar hij werd en wordt monddood gemaakt door de vele dodelijke slachtoffers die vielen door de handen van de Mugabegetrouwen. Als een Turkse kalief gedraagt Mugabe zich, het volk verachtend, terwijl hij de kritische stemmen van hun stem berooft. Tsvangirai moet omwille van het vege lijf, de handdoek noodgewongen in de ring gooien. Zuid-Afrika zit tot de nok toe gevuld met vluchtelingen uit Zimbabwe terwijl Mugabe, zonder blikken of blozen, verklaart dat hij de verkiezingen heeft gewonnen. De Zuid-Afrikaanse president Tabo Mbeki blijft van die ene kant potdoof. Gelukkig dat Bisschop Desmond Tutu nog zijn verantwoordelijkheid opneemt.